

OMAHA

ROZLOUČENÁ S ČE- SKÝMI VOJÍNÝ.

V pátek byl v Sokolovně rušný den a ještě rušnější večer. Po usnešení Českého Národního Sdružení bylo uloženo Ženskému vojenskému výboru Č. N. S., aby pohostil české vojiny, kteří v nejbližších dnech odjedou do tábora.

Čeští obchodníci věnovali všeho dost, aby mohli býti hoši uctěni a české paní přinesly množství všeho co lze s velikou chutí pojídati. Napěky navazily, připravily pochoutek veliké množství a stoly se v pravém slova smyslu prohýbaly. České dívky obsluhovaly hosty. Předstihovaly se navzájem. Byl to obraz překrásný. Všichni přišli s radostí rozloučiti se s drahými hoši, kteří odjedou v nejbližších dnech, aby šli bojovat za svobodu celého světa s bohatýrskými Francouzi pod hvězdnatým praporem, proti sverepým Němcům.

Sňh byla slavnostně vyzdobena americkými vlajkami závodu Burghes-Nash a květinami, které ochotně zapůjčil pan Albert Hrbáček. Tělocvičná Jednota Sokol poskytl zdarma sňh.

Pro hosty byly připraveny čtyři stoly. U přísného, zasedli hosté, důstojníci a seržanti, u tří ostatních pak vojiny. Na galerii byli pak hosté, kteří se přišli s vojiny rozloučiti.

O deváté hodině zahrál pochod orchestru řízený panelem K. Nepodalem a sestávající z krajanů pp. Al. Růžický, J. Prácheňského, B. Kasala, F. Eliáše a Tom. Suchomela z Cedar Rapids, Ia. a hosté zasedli ke stolům. U čelného stolu seděli řídící přípitka, pan F. J. Kuták, major J. C. Dahlman, kapitán Rish, paní Redicková, předsedkyně americké odbočky Červeného kříže, její manžel, paní Mil. Burešová, předsedkyně Ženského výboru vojenského Č. N. S., paní dr. Olga Šťastná, předsedkyně odboru pro naturalizaci žen státní rady obranné, p. V. Rosewater, vydavatel denníku "The Omaha Bee", pan Václav Bureš, předseda Č. N. S., pan Stan. Šerpán, tajemník Č. N. S., kapitán Briggs, poručík Stěpánek, druhý kapelník 4. pluku Fiala a jiní ještě.

Po večeri, která byla nad míru bohatá, zahájily řeči, které řídil p. Kuták, jenž v úvodu kladl důraz na to, že vojsko americké jde dobývat ne slávu, ale osvobození úrodné od útlaku německého. Nebraska Čechové poslali dobrovolně na 600 mužů do boje, aby chránili jejich domovy. Někteří již jsou za vodou a jiní půjdou teprve, ale všichni budou bojovat ve jménu humanity a svobody celého světa.

Major Dahlman vyslovil svou radost nad tím, že zase může promluvit k Čechům, mezi nimiž má mnoho přátel. Chválil české paní, že netváří tak skvostně české vojiny. Češi přicházejí do Ameriky od dávná a pomáhali budovatě těm kteří zde byli již dávno, pokrokovou Ameriku pro budoucí pokolení, které jednou slůvo bude v jeden veliký národ. Vojinové čeští jdou nyní, aby bojovali pod praporem americkým, ne pro dobytí zlata, země, ale pro svrzení autokracie a získání svobody pro každého jednotlivce. Na konec pak přál bohem všeho štěstí a konečného vítězného návratu. Napomínal je, aby nikdy praporem svého neopustili a pušek a ruky nedávali. To činí, čini pro budoucí pokolení, je-li vybojováno svoboda a volnost.

Pan Viet. Rosewater přál bohem všeho úspěchu a vítězství a českým paním vzdal chválu, že se staraly tak pěkně o zpitivení posledních chvíli našich brádnů.

Kapitán Rish pravil: "Nejme na řeči, ale na boj připraveni, a proto mi promiňte, že nebudu mluvit, ale budu se práť do posledních chvíli za vás, kteří bojovat nemáte."

Policijní kapitán Briggs, nyní seržant u oddělení strojních pušek 8. pluku, se sice ohrazoval proti řečnicku, omlouval se, že se příliš usměl, ale přece promluvil velmi pěkně, když se do toho dal. "Opuštěli jste svoji ženu, svůj domov i dobrou práci a půjdete za moře, jen abyste se mohli práti, pugnávitě to umíte, a to svou povinností a dobrodušně. Nechtěl jsem ani nikdy za moře, proto jsem se ani nikdy, než jako mužské srdce krajanů, ale nyní půjdete a rád jde, aby se bojoval."

Policejní kapitán Briggs, nyní seržant u oddělení strojních pušek 8. pluku, se sice ohrazoval proti řečnicku, omlouval se, že se příliš usměl, ale přece promluvil velmi pěkně, když se do toho dal. "Opuštěli jste svoji ženu, svůj domov i dobrou práci a půjdete za moře, jen abyste se mohli práti, pugnávitě to umíte, a to svou povinností a dobrodušně. Nechtěl jsem ani nikdy za moře, proto jsem se ani nikdy, než jako mužské srdce krajanů, ale nyní půjdete a rád jde, aby se bojoval."

jsa si vědom toho, že bojovatí budu za práva a nechtěl jsem jinak vrátiti, nežli co vítěz a všichni Češi jsou téhož mínění jako já. U našeho oddělení jsme jen čtyři Češi, ale my čtyři se budeme s nepřítelům rváti. Já sám jsem zeleným ve vojenských věcech, jako ti všichni hoši zde, ale budu se učít ve dne i v noci, abych se naučil, jak Němce bít. A ani jeden z Čechů v americké armádě nebude činiti jinak, nežli jako já. My na frontě učiníme všechno, co bude v naší moci a moje bouhačka jest s to sama pluk prusácký zničit. Hrdě se hlásím k Čechům a hrdě půjdu s nimi.

P. Bureš pravil mužům jdoucím vlajkou. Paní dr. Olga Šťastná pravila, že sotva Amerika pošle na frontu pluk svých žen, jako se to stalo v Rusku, ale ženy že nebudou zahálet, byť by i na frontě nešly. Ony se budou starati učiniti pro vojiny všechno co budou moci, budou státi vždy pohotové, aby hoši bojující netrpěli. Učiní všechny svoji povinnost, která na ně vložena bude.

Paní Mil. Burešová přála lochům štěstí a vítězného návratu.

Pan Bureš kladl mužům jdoucím v boj, že nejen bojovatí budou za Americké práva ale i za práva země jejich otč, která po staletí úpí pod cizáckým utlačovatelem. Slibil vojínům poslat naše noviny a přál jim všem zdaru a návratu vítězného.

Paní Redicková pochválila české ženy za to, že připravily vojínům tak krásný večer a pochválila je i za práci, kterou pro Červený kříž vykonaly.

Pan Šerpán nabádal vojiny, aby nezapomínali nikdy, že jsou Čechy a aby nikdy nezapomínali na velikého Žižku, nejen jako vůdce, ale i silného muže, jenž v řadách svých neztrpěl nepořádku a trestal přísně přestupky. Buďte takovými, aby Žižka, kdyby přišel, nenalezl na vás poskvrny. Bojem vyhraným Americe, sloužte i zemím Českým.

Pan Kuták přečetl pak ještě básně prof. Píseckého, věnováno českým dobrovolníkům v ruské armádě, načel hostina ukončena a následoval taneční. Tančící měli jen vojáky, ale někteří hoši, kteří zůstali doma, za peč, nedbali žádosti pořadatelstva.

Členkami výboru byly paní Kutáková, jakožto předsedkyně, dále paní Prechalová, Pithová, Jos. Huďečková, M. Bartošová, O. Křečková, Schulzová, Killianová, Julie Štěněčková a Léna Miškovská. Z paní pomáhali ochotně p. Jos. Mik, Václ. Bureš, F. Bartoš a jiní. Výboru pomáhaly ovšem ještě i jiné paní a dívky a také ze South Omaha přišly s dary členky Ženského výboru vojenského, vedené paní Suchou.

Hostiny se účastnili: Huďební sbor 4. pluku z Fort Crook; kapelník Robert Radly, H. kapelník Joe Fiala, Ed. Špička, L. F. Nab, Petr Kratochvíl, Jos. Staněk, Jan Barta, Harry Barta, Bill Karel, Frant. Azenbruner, Frant. Povondra, Jan Fiecene, V. Folda, Z. Fiteh, Jan Novák, Alb. Novák, serž. J. R. Banker, serž. J. J. Ritchie, Will. Findell, Jul. Kulásek, Harry Suda, Guy Hemingway, W. Groger, O. Robinson, L. Van Gundy, Bernard Nob, Václ. Pallada, a plukovník bubeník Williams, M. O. Thompson. Dále od čtvrtého pluku setniny A: A. C. Alexander, Karel Koukol, Emil Čurda, Bricháček, L. Karasoník, Frant. Hádek, od setniny B: M. Sklenář, S. Batic, Jos. Berounský, Ant. Kučera, Fred Polák, M. Stanovík, Karel Kroupa, Fr. Dvořák; od setniny K: Fr. Hollinger, Emil Hubatka, Chas. Šťastný, Václav Suchý; od oddělení strojních pušek: Kalásek, Poledna a Stěpánek; od zdravotního odboru: E. J. Bukovský, od setniny D: Huberty, Rauman, Divis, Kozá, Šlegr, Syst. Svoboda a Petrušchil.

Od sestého pluku: Kapitán Filip A. Rish, Whiperman, I. poručík S. P. Gillan, H. poručík Jos. A. Mac Donough, I. serž. John S. Kiss, Jan Briggs, seržanti: Harry Safranek, Jos. Vaček, Jos. Patač, desátník: Jos. Burgleviš, R. B. Hankinson, Bohouš G. Sinkala, Lorenz Hankinson, Jos. J. Pavlik, Harry Jensen, Vojín: Ad. Mirkáček, Rich. Sedláček, John M. Vaček, Ed. Zaloudek, John Zaloudek, Jos. C. Teaschlick, Charles Soula, Václav Panák, Chas. Malý, Fr. Soukup, Václ. Štěpánek, Jos. Lawrence, Mike Čech, Henry Audeřil, Jar. A. Erbach, desátník Geo. W. Crapp, desátník Vil. Pragen.

Frant. Dibelka, Ad. Černý, J. G. Šrámek, Oldřich Štěrba, Ant. Máchal, Jos. Synek, Vohman Knight, A. F. Dvořák, F. J. Hadák, J. F. Koehel, J. H. Koehel, R. L. Králík, J. C. Kráns, Ant. Kresl, Jos. Lůkáš, Will. Mazura, Jos. Noský, Jan Procházka, Frant. Štěrba, Karel Šýkora, W. A. Dundas, C. S. Janná, Jan, Rybín, Jan, Smolík, J. M. Vlček, J. Budka, John Čermák, A. Pavlíček, Joe Přenosil, G. J. Čížek, E. P. Urban, J. J. Karuňš, L. J. Kučerek, Ant. Máchal, Leo. Moněka, J. J. Pavlík, J. Ríha, Václav Štěrba.

DOPIS Z CESTY.

Paní R. Libalová píše ze své cesty: Denver, Colo. — Máme se dobře a už jsme viděly všechno, co jest v Denver a za něco stojí. V pondělí jsme byli v Capitolu a v Museum a večer jsme projely celý Denver v autu a v úterý jsme byly ve Fort Logan; jest to asi 10 mil od Denver. Trvalo to hezky dlouho. Hledaly jsme Ladislava Tesafe asi hodinu, poněvadž jsme nevěděly, u které setniny jest. Zdržely jsme se tam s ním asi 3 hodiny. Byl zajisté překvapen; bylo to na něm vidět. S radostí nám stiskl ruku, jako by uhlídal někoho z jeho rodiny. Seznámil nás tam s důstojníky a oim mu dovolili, by nám vše vysvětlil. Láďa nás pozval na oběd, jídla tam mají skutečně výborná, to si zajisté nesmí žádný nářikat. Právě vojáci ecihli a hudba krásně hrála— až nám bylo do pláče. Jest tam vojáků na tisíce. (Mnoho se jich právě muselo nechat očkovat, poněvadž našli mezi nimi dva s osýpkou. Právě, když jsme tam byly, tak jich vypravovali přes 300. Všichni jdou s chutí a neví kam, ale Láďa ví, ale on to nesmí žádnému povědět. V úterý odpoledne jsme byly v Empress a večer v Lakeside parku; ve středu ráno v 9 hod. jsme si jely dráhou po Moffat Road a projely jsme všechny nejhlavnější hory, až na Mt. Corona. Přijely jsme tam v jednu hodinu. Tam jsme házely po sobě sněhem. Bylo ho tam více teď, než jest u nás za celou zimu. Vitr žene 90 mil za hodinu. Vzaly jsme tam několik obrázků. Na oběd jsme byly v hotelu — to jest jediný dům, co tam jest. Musí tam topit od 1. července, až hotel zavrou v říjnu, jaká jest tam zima. Vyjely jsme odtud ve 3 hodiny odpoledne a přijely jsme na zpět do Denver v 7 hodin večer. Pak jsme jely do City Park a jezdily jsme na gasolinové loďce. Mají tam skutečně krásné jezero a elektrickou fontánu, jež hází všelijaké dobové barvy. Ve čtvrtek jsme byly v Daniels Fisher Tower; jest to 20 poschodí vysoké a pak na věži. Jest to skutečně krásné podívání na celé město Denver, poněvadž jest tak rovinné a kolem ty obrovité skály. V pátek ráno pojedeme do Estes Park a zastavíme se též v Loveland. V Estes Park se zdržíme asi 10 dní a pak pojedeme do Colorado Springs, Manitou a naposledy budeme šlapat cestu na Pike's Peak; jak to dlouho bude trvat, nevíme. Na shledanou! R. Libalová.

SLAVNĚ ROZLOUČENÍ

V sobotu se Omaha jaksi připravila na pravé rozloučení se svými vojáky, kteří se odeberou do evropského tábora a potom do Evropy, aby tam čtili germánskému žlu, rozlévajícím se po celou světě. Tisíce a tisíce lidí přišlo, aby se v vojny naposled potěšilo. Bylo to milé podívání na skupiny a skupinky, tvořící se kolem každého vojáka. Sta a sta rodin přišlo a v kolíčkách různé pochoutky a pačulky pro vojáky přineslo. Vojin přišlo asi pět druhého tisíce. Počasí odpolední bylo dosti příznivé, ale večer dost pokazil zábrava. Orchester hrál však pod střešinou pavilonu a vojiny se tam uchýlili s drahými a nejdrahšími. Hudby hrály po celé odpoledne. V koupelně bylo poměrně klidno a nedivíme se, neboť o koupel vojáci nestáli, jim šlo o vzájemné se pohávaní se svými milými nebo s práve se spřátelenými občany. Vyborně si pochutnali na maso dobytčím pečeny na rožni. I ostatní jísti jísti bylo velké množství. Ze školy vzdušnéplovácké přišlo do sárku dvě stě mužů, od omácké školy prapore 8. pluku kolem 450 mužů. Několik setin 4. pluku z Fort Crook byla rovněž přítomna.

Mimo všeho jiného byly v parku prováděny také různé hry a zápas. Mayor Dahlman a generál J. C. Covin pronesli vlastenecké řeči. Celkem se sobotní slavnost výborně vydařila.

SOKOLSKÁ ZÁBAVA.

V sobotu večer odbývala se v Sokolovně letní zábava Sokola Omaha, která se pěkně vydařila. Při výborné hudbě Bena Kasala, tančilo se až do 12. hod. noční. Návštěva byla značná.

VE ČTVRTÉM ODVODNÍM DISTRIKTU VYNASLY NA SEZNAMU NĚKOLIK CHYB

Odvodní a osvobozovací rada čtvrtého distriktu shledala, že chybně zařadila mezi listiny na osvobození jména asi 50 mužů, kteří následovně byli usvědčeni jako "slackers", již se zanedbali k tělesné prohlídce dostávat a s těch, že se již někteří muži dali k armádě odvésti, jako příkladně z Čechů Henry J. Celák, z čísla 1019 na Homer ul., dal se již před třemi týdny ku pravidelné armádě odvésti.

Následující Češi byli osvobozovací radou čtvrtého distriktu stvrzeni jako branci pro národní armádu: Jos. Hladík, 1732 jižní 13.; Wm. Svatoš, 1254 již. 15. ul.; Jos. Vaňous, 1928 již. 13. ul.; Jan Píček, 1424 jižní 13. ul.; Charles Jenček, 1424 jižní 13. ul.; James F. Pánek, 1402 již. 13. ul.; Frank L. Holub, 2779 Dean ul.; Ant. J. Kepak, 1709 již. 15. ul.; Jos. Malaník, 1312 William; Charles Šrámek, 1614 jižní 8. ul.; Chas. V. Šafrák, 2223 jižní 15. ul.; Milton H. Ondrošek, 2104 jižní 9. ul.; John Havel, 1402 William ul.; Jos. Hájůza, 1924 již. 12. ul.; John Uher, 3016 Walnut ul.; Jerry B. Kubánek, 719 Pine ul.; Frank Kouba, 2714 jižní 21. ul. a Cas. Altman, 1703 jižní 14. ul.

V sedmém osvobozovací distriktu bylo získáno 17 branec z 50 mužů na druhou výzvu ku prohlídce občanů.

Z Čechů v 6. distriktu vojenských povinností byli zbaveni Jos. Vák z Florence a James Houfek, 5801 jižní 15. ulice.

RUTA MUSILOVÝCH V NEBEZPEČÍ ŽIVOTA

V pátek o poledních byla pěti-letá dceraška manželů Ad. Musilových z č. 1475 na již. 15. ul. u veliké nebezpečí života. Paní Musilová byla nakupovati v městě a zastavila se také v desátkovém krámku J. G. McCreery & Co. v č. 216 na již. 16. ul. Když chtěli z přísklepního krámu vyjeti vytahovací náhor, došlo k neštěstí, které snadno mohlo si vyžádati život malého děvčátka. Skupina lidí čekala na vytáhnutí a mezi nimi i paní Musilová se svými dezeruskami Rutou a Olivou. Když zřízenec přijel s klací a otevřely se dvře, velháza do vytahovacího nejdříve Ruta Musilových. Sotva se vstoupila jednou nohou do klece, vyšetla tato nesmírnou rychlostí a malá dívčinka, zůstala polovně třeška ve vytahovací, při čemž byla přerazena ke zdvihu horní části ovozů šachty a rozbita byla již hlavice a celé tělo potlučeno. V tom okamžiku zřízenec se vzpamatoval a vytahovací zastavil. Aby však neštěstí bylo ještě horší, upadla Ruta z klece pod vytahovací do otvoru pod polohou přísklepní. S nářekem vytahovala ručičky a paní Musilová ji z prohlubně sama vytáhla. Štěstím lze nazvat, že nebyla sama vytahovadlem přitáhena, neboť zřízenec byl úplně bez moci. Událost ta ovšem způsobila v obědě velké rozruš. Na paní Musilové žádali, aby Rutu svěřila lékaři obehodu, jenž rány její sešije. Paní Musilová však vzala u Bohou trpětelku do náručí a spěchala s ní do budovy "Bee", kdež má pan Musil svoji úradovnu. Odtud zavolal na dra. Lova Svobodu, aby jel ihned do jejich domu, kamž odjel rovněž. Dr. Svoboda prohlásil, že není zapotřebi sešívání a ošetřil Rutu tak, aby po rázech nezůstalo jizev. Až do neděle do rána byli rodiče poraněného děvčátka stále v obavách. Ze snah utrpěla nějaká vnitřní zranění, ale v nedělí ráno již poznal lékař, že nebezpečí minulo. Děvčátko bylo celou dobu při vědomí. Doufáme, že v brzkou si rány zhojí a že zase bude moci bezto bobat.

BEVO
A BEVERAGE

— jest bohatě příchutí — zdravé — čisté — přeměrné — nepodobné, jaké jste vůbec kdy ochutnali.

Okuste BEVO, až budete chtít mírný nápoj, který jest tak osvěžující, jaký jen může být ze záteckého chmele a znamenitých obiln vyroben — přesvědčte se, jak se BEVO dobře k jídlu hodí.

Ve všech prvé třídy místech, kde se nápoje prodávají. Abyste byli jistými, že dostáváte pravé, nechte si láhev otevřít u své přítomnosti, když jste se byli nejdříve přesvědčili, že pečet jest nepoškozená a že víčko na vrchu nese malovanou líšku. Váš grocerista vás zosobí při objednávce na bedny.

BEVO jest nejznamenitější po celý rok mírný nápoj. Pouze v láhvích a lahvovaně výhradně

ANHEUSER-BUSCH
ST. LOUIS.

'Fremo'

velkolepý nápoj na uhasení žízne
Jest zdravý a osvěžující.
Jistě se ptejte po "Fremo", kdykoliv máte žízeň. Vyráběné a lahvované
Fremont Beverage Co., Fremont, Neb.

VÝZNAMNÁ SLAVNOST KATOLICKÉHO SOKOLA

V neděli odpoledne kónala se v síni Katol. Sokola významná slavnost. Do sboru Katol. Sokola Omaha, uvedl slavnostním způsobem nejpd. arcibiskup Jeroním J. Hartý, dvaet pět nových členů. Slavnosti se účastnilo velmí mnoho příslušníků osady sv. Václava. Ze slavnostně vyzdobené síně barvami paprskými a biskupskými, vysel před druhou druhou hodinou pánovd s hudbou v čele a u Jackson ul. očekával příchod vysokého hodnostáře církevního. V průvodu byly všechny spolky zdejší osady a hlavně ovšem členové Katol. Sokola, Sokolky Katol. a zástvo.

V síni pěk bylo provedeno uvedení a program, jenž byl následující. Uctívání předsedu Katol. Sokola, p. Jos. Fr. Krpčejm; uvedení nových členů nejpd. arcibiskupem Hartým; zpěv smíšeného sboru "My Country 'Tis of Thee"; ovičení se stuhami, provedly pěkně Katol. Sokolky. Řeč pana faráře vlp. Jana Vránka, ženský sbor zpěl hymnu "Kde domov můj", načel promluvil major města J. C. Dahlman. Malá děvčátka, Hejmánková a Vaupolová, podala pak nejpd. arcibiskupovi nádherně vyšívány šatky, zhotoveny klášterními sestrami ve Schuyler, Neb., při čemž přinesla případný proslov sl. Proskolova. Pěknou řečí závěrečnou dobře se vpsal v srdce osadníků nejpd. arcibiskup, jenž chválil český lid, jenž je mu znám jako lid čistý, věrný a u přímý. Poslední věta však líbila se asi všem, kdož přišli, nebž došlo se i otázky naší české vlasti: "A ten český lid čím více miluje svoji krásnou starou vlast, tím více lne k našim krásným hvězdám a pruhům." Na to pak hudba zahrála "Star Spangled Banner" a tím slavnost skončila.

Předsedatlem byl pan Ant. Berek. Na jevití jme zpozorovali mimo vedoucího hosta nejpd. arcibiskupa Hartého, jenž jest Ant. rian, ještě monsignora A. Colaneriho, Itala, vlp. Jul. J. Hejtnara, Nemeš, vlp. Mikuláš Zabázan

Hodnota potravin

Alamito výrobky z mléka

Jest výživnější za méně peněz. Žádejte je u groceristy neb telefonujte Douglas 609. Council Bluffs čis. 205.

a vlp. Castová Ordoneze obř mňchy augustinské a rodem Španěly, dále farář osady sv. Václava vlp. Jana Vránka, kaplana zdejšího, vlp. Leopolda Bláscheta a vlp. Jana Krájkůka.

Předseda Katol. Sokola, pan Krpčej, podal nejpd. arcibiskupovi poukazku na \$100, kterouto částku sbor věnoval konviktu při semináři.

Večer byl v síni taneční zábava, při níž byl řízen panem Frant. Jandou, jenž řídil i odpoledne Český ľudební sbor.

OSOBNÍ.

— Pan Josef Jedinek, jenž letos vyjel si do Milligan, Neb., a tam vykonává práci malířskou, barvířskou a papírovačskou, přijede dnešním dnem, aby zde pobyl přes nehty, nasez pojedle zase zpět, aby tam dokončil různé práce, jež má doma.

— P. Marie Hermanová a Wilber, Neb., jest hostem paní A. Redickové v Omaze. Přejeme oběma hojně zábavy.

— Pan Josef Nepodal, známý hudebník, zaměstnaný v divadle Emprea, odjel ve čtvrtek ráno s právníkem p. A. A. Tenopirem do Lincoln a Milligan. Vrátili se dnes zase zpět.

— P. V. F. Kuel, poslal nám lístek z Minneapolis, Minn., kdež mešká na jezdě svazu amerických mistrů řeznických. Líbuje si, že se má zaměstnat, při krásném počasí.

— Pan Antonín Barák, dobře známý mladý krajan mezi mláďáky Čechy, byl v min. dnech zvolen nejpd. arcibiskupem J. J. Hartým jako státní delegát federace katolických spolků v Nebraska, jenž bude odbovati sjezd v Kansas City ve dnech 20. až 23. srpna. Opět znamenitý úspěch pro naše Čechy.